

Herfst weekend september 2020

Bijna goiede Corona weer roet in het eten maar de grenzen waren nog open dus waren er drie zwijnen die het aandurfd.

Eerder die week lieten Vliegend Hert, Oeroeboeroe en Bat al weten dat zij om gezondheidsredenen verstek lieten gaan. Erg jammer natuurlijk en alweer een gemist... Immers in maart dit jaar mochten wij ook al niet naar ons geliefde heimat gaan vanwege "beschränkungen" wegens Corona...

Aldus... even een paar berichtjes op de trogge en het was duidelijk dat Bambam Yeti meenam in de auto en dat Oeioei "later na het eten" kwam.

Om 1800 uur scherp stond Bambam in zijn rode automobiel van het merk Toyota bij Yeti dus moest hij nog even 5 minuten geduld hebben wegens niet geheel genuttigde versnaperingen.

Na het bier en augurken halen reden zij ongeveer 25 kilometer oostwaarts om Jagdschluck en wurst te kopen en daarna reden zij nog eens 5 kilometer oostwaarts waarna enkele lommerrijke bochten volgden en al ras de Ketel in zicht kwam.

In de ketel keken Bambam en Yeti verrukt naar het frisse schilderwerk met passende kleurkeuze dat afgelopen zomer door enkele zwijnen met veel gevoel voor esthetiek aangebracht was. Ook waren zij zeer te spreken over de imitatie eikenplankenvloer. Zij waren het roerend met elkaar eens dat dit simpel en efficiënt te reinigen is na een weekend zwijnen.

En nu, Bier en vuur. Doordat het de afgelopen twee zomers erg droog was geweest en er dus een stookverbod was mocht er niet gestookt worden en was er zodanig een bult blijven liggen die ook

af en toe eens aangevuld werd door een zwager met Area-vrees.

Yeti stelde als doel dat de bult in ieder geval half weg moest zijn na het weekend.

Oké, dat was een daadkrachtige uitspraak. De fik er in! Weldra brandde er een vuur waarvan de plaatselijke brandweer een hartverzakking van kreeg en onze stoelen begonnen alvast met smelten.

Na enkele biertjes en stoelen geschuif wegens opkomende en afnemende hitte van het vuur hoorden wij een auto aankomen. OeiOei kwam uit de auto stappen en rende recht naar de biervoorraad. Proost, het weekend is begonnen. De zwijnen zijn binnen. De rotte is compleet.

Na veel gestook, geslurp en overdrijven sloten de zwijnen de avond af met een kloeke boer en legden ons ten ruste. Yeti opperde nog de eierkoker op de tijd klok te zetten om Bambam en Oeioei op die manier vroeg uit bed te pesten maar na enige verwensingen en dreigementen zag Yeti hier van af.

's Morgens om 10 uur klonk er een schel gepiep door de ketel gelaardeerd met een binnensmonds gegniffel. Yeti had eieren gekookt en de andere zwijnen worden hier wakker van. Niet leuk..

Wel leuk en heel attent had Yeti wel een sloot koffie gemaakt welke soepel door de kelen gleeed. In combinatie met brood, kaas, augurk en knakworst was een fijn begin van de dag.

De tijd was aangebroken voor een wandeling. Na eerst de gerestaureerde brug te hebben bekeken liepen wij stroomopwaarts over de linker oever. Bam zag mais maar het was nog niet rijp.

We hadden veel te bepraten zodat het natuur observeren er niet zo van kwam.

We hoorden een specht en Bambam proefde een sleedoorn. Die zijn vies. Verder zagen wij een fijne visstek en koeien met lange poten. Verderop was er een mooie zeltplatz met een mysterieus bouwwerk.

En toen liepen we op de straat naar Kamphaus. Er stond ook mais op het veld maar Bambam vond het niet nodig de maiskneuzer uit de schuur te halen. Een bankje met een biertje was het volgende evenement. Ook mooi. Er fietsten veel Duitsers langs maar ook een Nederlands sprekende Duitser die met zijn, wellicht Nederlandse, kleindochter fietste. Een ouder echtpaar in een onwies dikke mercedes stopte en twijfelde over de te volgen weg en zo hadden we heel wat te kijken op een stille landweg.

Voort zo die gaat, even weer in de benen anders komt het hout en het bier niet op. We zagen amazones die normaal op een paard zaten en we liepen over de dijk weer naar het noorden. Nog steeds op de linker oever.

Tot plotseling een geluid klonk... Het leek op het geluid van poppende maiskorrels. Yeti en Oeioei keken onmiddellijk naar Bambam en zagen dat hij in barensood verkeerde. Met toegeknepen billen spoedde Bambam zich over een deels geoogst maisveld naar de dichtstbijzijnde staande mais waar hij even later en met zichtbare opluchting in zijn ogen weer uit kwam. Yeti en Oei oei haalden oude grappen uit de kast over monsterachtig legendarische mais-stengels maar Bambam liet deze grappen van zich afglijden als een keutel uit de endeldarm.

Even later was er weer een knapperig gezellig vuur en likkebaardend lekker lessend koel klinkend fris drinkend stemmen smerend razend flitsend snelvibrerend koel koel koel sissende blikjes Schultenbrau en natuurlijk ons onbetaalbaar handige Bratwurstbraadautomaat. Na enkele versnaperingen moest er even gemediteerd worden waarna er een aanzet gegeven werd tot het klaarmaken van het avondmaal.

Er stond bonenschotel met gehakt, spekjes, siepels, wokgroenten en nog wat op het menu maar we aten het zonder gehakt want die kwamen we zondagmiddag pas weer tegen. Maar, het smaakte goed en naar meer en de zwijnen vraten de hele pan leeg. Lekker, BURP!! Koffie.

De zaterdag avond vloog voorbij en voordat we het wisten was het zondag. Nog één biertje dan en het was zomaar kwart voor 5. Oei!!

snurksnurk

De volgende ochtend klonk wederom het schelle gepiep van gare eieren en het was ook al 10 uur geweest. Yety stond nog steeds te gniffelen en had tevens en alweer een sloot koffie gezet. Er was koffie genoeg voor ons drieën want dat waren we. Jammer dat onze mede zwijnen er niet waren maar nu is er wel meer te verdelen.

Vanuit de ketel deden wij diverse observaties zoals een boomwuppertie en een eekhoorn. Tot er gescheten moest worden door twee zwijnen tegelijk.

Paniek! Oeioei ging op de porie en Bambam in het struweel verderop.

Hèhè, dat lucht op. Eerst maar weer een kopje koffie en observaties uit het ketelraam. Wederom kwam de eekhoorn weer uit de boomtoppen en wipte soepel over de takken naar de grond in de veronderstelling dat een van zijn vriendjes jammerlijk uit de boom gevallen was door een oriëntatie fout. De eekhoorn snuffelde even aan zijn vermeend gesneefde vriend en viel steil achterover. Bam had een keutel geproduceerd met gelijke vorm en kleur van een uit de boom gevallen eekhoorn.

De ketel vulde zich met een lachsalvo nadat wij gespannen hadden zitten kijken. Wat een lol hadden we. Er waren verder geen getuigen.

Voor wandelen was het te laat dus besloten wij de houtbult eens even kleiner te maken. Onder het genot van een biertje, worstje en een praatje slonk de houtbult aanzienlijk. Ook werden er diverse offers gemaakt om de goden gunstig te stemmen. Weldra klonken er scherpe knallen door het bos en wij kwamen tot de conclusie dat brandbier 0.0% het hardst knalt maar die was dan ook het veruit het verst over de datum. Net goed. Toen we hiermee klaar waren hebben we de boel aangeharkt en opgeruimd en zagen dat het goed was. Na een groepsfoto (Coronaproof, 3 personen uit dezelfde ketel) sloten wij het hek en reden tevreden huiswaarts.

